

ks. Maciej Arkuszyński, **O Objawieniach w Medjugorju. W kontekście błędów pracy Doroty Rafalskiej „Medjugorje: prawda czy fałsz?”**, Kraków 2007
„Zakończenie”, s. 466-469.

Zakończenie (s. 305-307)

1. Wnioski sformułowane przez Rafalską: ... *Na podstawie przeprowadzonej analizy domniemanych objawień z Medjugorje oraz w świetle kryteriów teologiczno-psychologicznych odpowiedź ta może być jedynie negatywna: „objawienia” z Medjugorje nie mogą pochodzić od Boga* sugerują, że autorka pracy naukowej *Medjugorje: prawda czy fałsz?* orzekła, że objawienia z Medjugorja są fałszywe. Jest błędem w pracy naukowej, pisanej na uczelni katolickiej, aby wydawać takie opinie przed orzeczeniem Kościoła. Teolog badający objawienia może oceniać ich wiarygodność, ale nie może orzekać czy objawienia są prawdziwe czy fałszywe. Sam tytuł pracy: *Medjugorje: prawda czy fałsz* budzi wątpliwości co do jego poprawności, ponieważ jest tutaj postawione pytanie o prawdziwość tych objawień, a nie o ich wiarygodność.
2. Rafalska w błędny sposób zinterpretowała stanowisko Kościoła. Stanowisko to nie jest negatywne wobec objawień z Medjugorja, jak sugeruje D. Rafalska, ale neutralne. Kościół się na razie nie wypowiedział ani <tak> ani <nie> w kwestii: czy objawienia te pochodzą od Boga.
Błędna jest także w pracy Rafalskiej sugestia, jakoby stanowisko biskupa Mostaru niczym się nie różniło od stanowiska Konferencji Episkopatu byłej Jugosławii czy też Stolicy Apostolskiej.
3. Istnieją poważne wątpliwości, co do zaistnienia w pracy Rafalskiej błędów teologicznych.
Dotyczy to zagadnień: zbawienia, problemu wstawiennictwa Matki Bożej, świętości, zmartwychwstania ciał, także Credo i rachunku sumienia.
Być może, wynika to z faktu, że Rafalska opierała się często książce wydanej przez Editions de la Contre-Reforme catholique France (Jest to wydawnictwo związane jest ugrupowaniem religijnym sprzeciwiającym się nauczaniu Kościoła katolickiego).
4. D. Rafalska popełniła wiele błędów w metodologii naukowej:
 - a) Nie korzystała z prac naukowych, które badały problem Medjugorja bezpośrednio, natomiast informacje czerpała przede wszystkim ze źródeł, które dla tego typu badań mają znaczenie drugorzędne. Sama nie prowadziła badań bezpośrednich fenomenu z Medjugorja. Trzeba też zwrócić uwagę, że nie można badać wiarygodności fenomenu z Medjugorja (tak złożonego zjawiska) i wyciągać tak daleko idących wniosków na podstawie danych jakie, posiadała Rafalska.
 - b) Nie zastosowała hierarchii źródeł dla czerpania wiarygodnych faktów. W pracy D. Rafalskiej nawet mało wiarygodne plotki czy pomówienia pewnych osób miały taką samą wartość, jak fakty potwierdzone przez kompetentne osoby.
 - c) Nie sięgała do tekstów oryginalnych. Dotyczyło to szczególnie orędzia Gospy, bo Rafalska korzystała przede wszystkim z polskiej wersji książki *Słowa z Nieba* (I,

II, IV część tej książki była przekładem z języka francuskiego. IV część nadto wcześniej była przekładana z j. angielskiego na j. francuski) ani nawet do tych tekstów, z których dokonywano przekładów na język polski. D. Rafalska czasami zarzucała jakieś błędy orędziu z Medziugorja, a tymczasem był „błąd” polskiego przekładu.

d) Nie prowadziła analizy porównawczej orędzi Matki Bożej. Orędzia, w których znajdowała błędy pochodziły jedynie z przekładu polskiego książki *Słowa z Nieba*.

e) Nie dokonała właściwej klasyfikacji tych orędzi, która by miała znaczenie w prawidłowej ich interpretacji. Taka klasyfikacja jest konieczna, ponieważ nie wszystkie spisane przesłania Gospy mają taką samą wiarygodność (lub są dosłownym przekazem orędzia z Medziugorja).

f) Metoda prowadzenia badań przez Rafalską polegała często na tym, że wychwytywała ona z różnych źródeł fakty (często te fakty można określić mianem zasłyszanych plotek), które służyły później jako podstawa do deprecjonowania objawień z Medziugorja. Czytający pracę D. Rafalskiej ma wrażenie, że wszystko co zdarzyło się w związku z tymi objawieniami ma wydźwięk negatywny.

g) Nie uwzględniała w interpretacji orędzia specyficznego języka przesłań Gospy. Nie tylko, że nie uwzględniała formy literackiej badanego tekstu, ale wymagała, aby w tym prostym przekazie prorockim były używane bardzo precyzyjne określenia teologiczne.

h) Na podstawie pojedynczych słów czy zwrotów, niepewnego tekstu, dowodziła zaistnienia błędów teologicznych w wypowiedziach Gospy. Nie badała tych orędzi (którym zarzucała jakieś błędy) w kontekście całości przesłania z Medziugorja. Np. orędzie miało podany tylko rok, nie było zamieszczone w źródłach porównawczych, a pojedyncze słowo stawało się podstawą do wyciągnięcia jednoznacznych wniosków co do zaistnienia błędu teologicznego.

i) Błędnie łączyła ze sobą w analizie naukowej odrębne fenomeny (chodzi o ukazywanie się Matki Bożej sześciorgu widzącym i tzw. lokucje Jeleny czy Marijany). Wnioski D. Rafalska wyciągała odnośnie do orędzia z Medziugorja (zarzucając też błędy teologiczne). Tym sposobem każdy kto przyjedzie do Medziugorja i powie, że ukazuje mu się Matka Boża może być włączony do takiej analizy naukowej, jaką prowadziła Rafalska.

j) Pisząc o wskazaniach Gospy, czasami łączyła ze sobą zalecenia przeznaczone dla różnych osób, grup modlitewnych oraz słowa wypowiedziane w różnym czasie. Nieuwzględnienie kontekstu (do kogo zostały skierowane słowa Gospy), tworzyło czasami dziwny (a nawet sprzeczny w swej treści) wizerunek przekazu Gospy (To podobnie jak gdyby ktoś chciał łączyć w jedną całość zalecenia dawane przez Jezusa św. Teresie z Avila i św. Faustynie Kowalskiej. A przecież każda z nich miała inne zadanie do spełnienia w Kościele.)

k) Rafalska korzystała czasami z wypowiedzi różnych osób, natomiast słowa (tych osób) przypisywała Matce Bożej.

5. Rafalska zmieniła sens i znaczenie faktów zamieszczonych w materiałach źródłowych, z których korzystała:
 - **Wyrwała z kontekstu pewne stwierdzenia, nadając im inne znaczenie.**
 - **Wyrwała z kontekstu (całości orędzia) pewne przesłania (czasami zresztą niepewne co do ich zaistnienia czy samej treści) i dowodziła zaistnienia w nich błędów.**
 - **Umieszczała swoje sformułowania, które zupełnie zmieniały znaczenie faktów (w stosunku do źródeł, z których one pochodziły).**
 - **Pomijała inne stwierdzenia, „niewygodne” dla jej toku myślenia.**
 - **Pisała o jakichś faktach, natomiast w źródłach z których korzystała, nie było mowy o nich.**
 - **Rafalska, cytując niektórych autorów, używała takich sformułowań, że czytelnik jej pracy miał wrażenie, jakoby przytaczany autor potwierdzał tok jej myślenia. Tymczasem sięgnąwszy do źródła, okazywało się, że miał on zupełnie inną opinię niż Rafalska.**
6. D. Rafalska odwoływała się do nauczania Kościoła, a fakty (będące podstawą dla wyciąganych wniosków) pochodziły z materiałów źródłowych wydanych przez ugrupowania religijne sprzeciwiające się nauczaniu Kościoła katolickiego.
7. Autorka analizowanej pracy prowadziła tendencyjną interpretację orędzi Matki Bożej z Medziugorja, sprzeczną z wymową całości tego przesłania.
8. Rafalska wyciągała wnioski na podstawie subiektywnego osądu, a nie rzeczywistych faktów.
9. Uzasadniała jakieś błędy, korzystając z nieaktualnych danych.
11. Dokonywała bezpodstawnych oskarżeń wielu osób.
12. Rafalska wyciągnęła jednoznaczne wnioski o zaistniałych błędach teologicznych w orędziu z Medziugorja, tymczasem, były to teksty, które można interpretować w różny sposób. Interpretacja D. Rafalskiej wcale nie była najbardziej prawdopodobna (spośród innych możliwych interpretacji).
13. W analizowanej pracy Rafalskiej występują liczne błędy rzeczowe.